

İstanbul, 20.01.2004

02.01.2004 tarih ve 25334 sayılı Mükerrer Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 5035 sayılı Kanun ile vergi kanunlarında önemli değişiklikler yapılmıştır. Anılan yasa ile yapılan değişikliklerin bazıları ana hatları ile aşağıda açıklanmıştır.

Ayrıca sözkonusu kanun metni sirkülerimiz ekinde gönderilmiştir.

A- VERGİ USUL KANUNU’NDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER:

VUK’nun Üçüncü Bölümü’nü oluşturan ‘İlan Yoluyla Tebliğ’ hükümlerinin ‘İlanın Şekli’ni düzenleyen 104’ncü maddesi 5035 sayılı Yasa’nın 1’nci maddesi ile değiştirilmiş olup, 1 milyar liranın altındaki vergi ve cezaların gazetelerde ilanına gerek kalmaksızın dairede ilan yoluyla yapılmasına imkan tanınmıştır. Yapılan düzenlemeye göre tebliğin konusu vergi ve ceza miktarı 1 milyar ile 100 milyar arasında ise; ilgili vergi dairesinin bulunduğu belediye sınırları içerisinde çıkan yerel bir gazetede, 100 milyarı aşması durumunda ise Türkiye genelinde yayımlanan günlük bir gazetede ilan edilmek durumundadır.

5035 sayılı Kanun ile VUK’nda yapılan diğer değişiklikler de şöyledir;

- Malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren fatura düzenlenmesi için tanınan azami 10 günlük süre 7 güne düşürülmüştür.
- VUK’nun 270’nci maddesine göre gayrimenkul ve gayrimenkul gibi değerlendirilen iktisadi kıymetlerin iktisap edilmesi sırasında ödenen Özel Tüketim Vergilerinin de Taahhüt Alım Vergilerinde olduğu gibi iktisadi kıymetin maliyetine ya da dönem giderlerine intikal ettirmek konusu mükellefin ihtiyarına bırakılmıştır.

B- KURUMLAR VERGİSİ KANUN’UNDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER:

1- 5035 sayılı Yasa’nın 16’ncı maddesi ile KVK’nun 14/6’ncı maddesine eklenen hüküm ile Vakıflar Genel Müdürlüğü’nün idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflar ile belediyeler dahil diğer kamu kurum ve kuruluşları adına kayıtlı olan, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu nezdinde eski eser tescilli abide eserlerin; bakımı, onarımı, restore edilmesi ve yaşatılması amacıyla abide eserin kayıtlı olduğu kurum ve kuruluşlara yapılan bağış ve yardımların tamamı kurum kazancının tespitinde gider kaydedilme imkanı getirilmiştir.

2- 5035 sayılı Yasa’nın 18’nci maddesi ile KVK’na eklenen Geçici 32’nci madde ile 2004 yılı kazançlarının vergilendirilmesinde 25 inci maddede % 30 olarak yer alan kurumlar vergisi oranı fon payının 31.12.2003 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırılmış olması dolayısıyla % 33 olarak uygulanacaktır. Diğer taraftan 2004 yılı üçer aylık geçici vergilendirme dönemleri ile ilgili geçici verginin hesabında da bu oran dikkate alınacaktır. Ekim – Aralık 2003 vergilendirme dönemine ilişkin geçici vergi oranı kurumlar vergisi mükelleflerinde % 30 olarak uygulanacaktır.

3- 5035 sayılı Kanun ile KVK’nda yapılan diğer değişiklikler de şöyledir;

- Kurumlar Vergisi mükelleflerinin beyanname verme süresi 30 Nisan tarihinden 15 Nisan tarihine çekilmiştir. Ancak kurumlar vergisi ödeme süresi yine eskiden olduğu gibi Nisan ayının sonuna kadar yapılabilecektir. Dolayısıyla kurumlar vergisi mükellefleri 2003 yılına ilişkin gelirleri ile ilgili olarak 15.04.2004 tarihine kadar beyanname vermek ve beyan ettikleri kurumlar vergisi matrahı üzerinden hesaplanan kurumlar vergisini 30.04.2004 tarihine kadar defaten ödemek zorundadırlar.
- KVK’nun Geçici 28’nci maddesinde yer alan iştirak hisselerinin veya gayri menkullerinin satışına ilişkin istisna hükmünün süresi 2004 yılının sonuna kadar uzatılmıştır.

C- KATMA DEĞER VERGİSİ KANUN’UNDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER:

1- Gümrük antrepo ile geçici depo hizmetleri KDV kapsamına alınmıştır. Anılan Kanunun 7’inci maddesiyle KDV Kanununun 16/1-C bendinde yapılan değişiklikler daha önce KDV’ye tabi olmayan gümrük, antrepo ve geçici depolama hizmetleri KDV kapsamına alınmıştır.

2- KDV istisna kapsamı biraz daha genişletilmiştir. KDV’nun sosyal amaç taşıyan istisnaları ile diğer istisnaları düzenleyen 17’nci maddesinde yapılan değişiklik ile,

- a- Fakirlere yardım amacıyla gıda bankacılığı faaliyetinde bulunan dernek ve vakıflara Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde bağışlanan gıda maddelerinin teslimi;
- b- Külçe altın, külçe gümüş, döviz, damga pulu, harç pulu, değerli kağıtlar, hisse senedi, tahvil ile metal, plastik, kâğıt, cam hurda ve atıklarının teslimi;
- c- Basın, Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğüne verilen haber hizmetleri; KDV'nden istisna edilmiştir.

Yukarıda açıklanan düzenlemeler 02.01.2004 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiştir. Metal, plastik, kâğıt, cam hurda ve atıklarının teslimlerinin KDV'nden istisna edilmesi dolayısıyla söz konusu teslimlerdeki tevkifat uygulaması da sona ermiş olmaktadır.

3- Bakanlar Kurulu tarafından vergi nispeti indirilen mal ve hizmet teslimlerinden doğan Katma Değer Vergisi iadesi sisteminde önemli değişiklikler yapılmıştır. Nakden iade yerine mahsuben iade sistemi benimsenmiştir. KDVK'nun 5035 sayılı Yasa'nın 9'uncu maddesi ile değiştirilen 29'uncu maddesi ile 01.01.2004 tarihinden itibaren; Bakanlar Kurulu tarafından vergi nispeti indirilen teslim ve hizmetlerle ilgili olup teslim ve hizmetin gerçekleştiği vergilendirme döneminde indirilemeyen ve tutarı Bakanlar Kurulunca tespit edilecek sınırı aşan verginin, bu mükelleflerin;

- Vergi,
- Sosyal sigorta prim borçları,
- Genel ve katma bütçeli idareler ile belediyelere olan borçlarına,
- Döner sermayeli kuruluşlar ile sermayesinin % 51'i veya daha fazlası kamuya ait olan veya özelleştirme kapsamında bulunan işletmelerden temin ettikleri mal ve hizmet bedellerine ilişkin borçlarına,

Mahsup imkanı getirilmiştir. Yılı içinde mahsuben iade edilemeyen vergi nakden iade edilecek olup, söz konusu düzenlemenin usul ve esaslarını belirlemek konusunda Maliye Bakanlığı'na yetki verilmiştir.

4- KDVK'nun 5035 sayılı Yasa'nın 10'uncu maddesi ile değiştirilen 32'nci maddesi ile; Maliye Bakanlığı'na tam istisnalarda nakit KDV iadesinin kaldırarak, KDV iadesinin mahsupla sınırlandırılması konusunda yetki verilmiştir. Buna göre; Maliye Bakanlığı katma değer vergisi iadesini, hak sahiplerinin vergi ve sosyal sigorta prim borçları ile genel ve katma bütçeli daireler ile belediyelere olan borçlarına ya da döner sermayeli kuruluşlar ile sermayesinin % 51'i veya daha fazlası kamuya ait olan veya özelleştirme kapsamında bulunan işletmelerden temin ettikleri mal ve hizmet bedellerine ilişkin borçlarına mahsup suretiyle sınırlayabilecektir.

Ayrıca 5035 sayılı Kanun'un 46'ncı maddesi ile SSK'na eklenen Geçici 88'nci madde uyarınca katma değer vergisi iade alacağının prim borçlarına mahsubunu isteyen işverenler (mükellefler) hakkında, vergi dairesine süresinde başvurmuş olmaları kaydıyla, Katma Değer Vergisi mevzuatına göre yapılan mahsup talepleri yerine getirilinceye kadar geçen süre için gecikme zammı uygulanmayacaktır.

5- 5035 sayılı Kanun'un 48'nci maddesi ile KDVK'nun 41 ve 46'nci maddelerinde yapılan değişikliklerle beyanname verme süresi vergilendirme dönemini takibenden ayın 20'nci günü, beyan edilen verginin ödeme süresi beyanname verilecek ayın 26'ncı gününe kadar olarak hüküm altına alınmıştır. Söz konusu düzenlemeler 01.01.2004 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiş olup, mükellefler Aralık 2003 vergilendirme dönemine ilişkin KDV beyannamelerini bu hükümlere göre 20.01.2004 tarihine kadar Muhtasar beyannameleri ile birlikte beyan edecekler ancak söz konusu beyannamelere ilişkin vergilerini 26.01.2004 tarihine kadar ödeyeceklerdir. Ancak henüz taslak halinde Gelirler Genel Müdürlüğü internet sitesine konulan 7 nolu KDV sirküleri ile mükelleflere, dilekçe vermeleri halinde Aralık 2003 vergilendirme dönemine ilişkin KDV beyannamelerini 26 Ocak 2004 (25 Ocak 2004 resmi tatil) tarihinde vermeleri imkanı tanınmıştır.

D- GELİR VERGİSİ KANUN'UNDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER:

1- 5035 sayılı Yasa'nın 12'nci maddesi ile GVK'nun 40'nci maddesine eklenen hükümlerle; fakirlere yardım amacıyla gıda bankacılığı faaliyetinde bulunan dernek ve vakıflara Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde bağışlanan gıda maddelerinin maliyet bedelinin ticari kazancın tespitinde gider olarak indirilmesine imkan tanınmıştır.

2- 5035 sayılı Yasa'nın 13'ncü maddesi ile GVK'nun 68'nci maddesi değiştirilerek serbest meslek kazancının tespitinde dikkate alınacak giderlerin kapsamı genişletilmiştir. Buna göre; mesleki kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi için ödenen her türlü genel giderlerin mesleki kazancın tespitinde gider olarak dikkate alınması sağlanmıştır.

3- 5035 sayılı Yasa'nın 14'ncü maddesi ile GVK'nun 89'ncü maddesine eklenen hükümler ile mükellefler yıllık beyanname ile bildirecekleri gelirlerden;

- Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflar ile belediyeler dahil diğer kamu kurum ve kuruluşları adına kayıtlı olan, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu nezdinde eski eser tescilli abide eserlerin; bakımı, onarımı, restore edilmesi ve yaşatılması amacıyla abide eserin kayıtlı olduğu kurum ve kuruluşlara yapılan bağış ve yardımlar ile,
- Fakirlere yardım amacıyla gıda bankacılığı faaliyetinde bulunan dernek ve vakıflara Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde bağışlanan gıda maddelerinin maliyet bedelinin tamamı, yıllık beyanname ile bildirilen gelirden indirilecektir.

4- 5035 sayılı Kanun ile GVK'nda yapılan diğer değişiklikler de şöyledir;

- Gerçek usule tabi Gelir Vergisi mükelleflerinin beyanname verme süresi 31 Mart tarihinden 15 Mart tarihine, basit usule tabi Gelir Vergisi mükelleflerinin beyanname verme süresi 28 Şubat tarihinden 15 Şubat tarihine çekilmiştir. Bu itibarla gerçek usule tabi gelir vergisi mükellefleri 2003 yılına ilişkin gelirleri ile ilgili olarak 15.03.2004 tarihine kadar beyanname vermek zorundadırlar.
- Muhtasar beyanname verme süresi vergilendirme dönemini takibenden ayın 20'nci günü, beyan edilen verginin ödeme süresi beyanname verilecek ayın 26'ncı gününe kadar olarak hüküm altına alınmış ve mükelleflerin KDV ve Muhtasar Beyanname verme ve ödeme mükellefiyetleri aynı tarihte birleştirilmiştir. Söz konusu düzenlemeler 01.01.2004 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiş olup, gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından Aralık 2003 vergilendirme dönemine ilişkin Muhtasar beyannamelerini bu hükümlere göre 20.01.2004 tarihine kadar beyan edecekler ancak söz konusu beyannamelere ilişkin vergilerini 26.01.2004 tarihine kadar ödeyeceklerdir.
- Geçici vergi beyannamesinin verilme süresi vergilendirme dönemini izleyen ikinci ayın 10'uncu, ödeme süresi ise 17'nci günü olarak hüküm altına alınmıştır. Söz konusu düzenlemeler 01.01.2004 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiş olup, gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından Ekim - Aralık 2003 ve izleyen vergilendirme dönemlerine ilişkin Geçici Vergi beyannameleri bu hükümlere göre 10 Şubat 2004 tarihine kadar beyan edilecek, 17 Şubat 2004 tarihine kadar ise ödenecektir.
- Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinde sayılmış olan ve 2004 yılında elde edilmiş olan mevduat faiz gelirleri, finans kurumlarından alınan kar payları ve repo gelirleri ile menkul kıymetler yatırım fonlarının katılma belgelerine ödenen kâr payları için de beyanname verilmemesi hüküm altına alınmıştır.
- 26.07.2001 - 31.12.2004 tarihleri arasında ihraç edilmiş olan hazine bonolarının faiz gelirleri ve elden çıkarılmasından sağlanan diğer kazançlar toplamının 2003 yılı için 121.794 milyon lirası, 2004 ve izleyen yıllarda bu tutarın veya artırılmış tutarın her yıl için belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmasıyla bulunacak tutar 31.12.2006 tarihine kadar gelir vergisinden istisna edilmiştir.

E- AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN'DA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER :

1- 5035 sayılı Yasa'nın 4'ncü maddesi ile AATUHK'nun 51'nci maddesi 02.01.2004 tarihinden itibaren yürürlüğe girmek üzere, yeniden düzenlenmiştir. Buna göre Amme alacağının ödeme müddeti içinde ödenmeyen kısmına vadenin bitim tarihinden itibaren her ay için ayrı ayrı % 4 oranında uygulanacak gecikme zammının hesaplanmasında tam ay olarak dikkate alınan ay kesirleri, günlük olarak hesap edilecektir.

Diğer taraftan VUK'na göre vergi ziyai cezaları ile mahkemeler tarafından verilen ceza mahiyetinde olan amme alacakları dışında kalan amme alacaklarına (Örneğin trafik cezaları vb.) gecikme zammı uygulanmayacaktır.

Aynı maddede gecikme zammı oranının belirlenmesi ve hesaplanması konusunda Bakanlar Kurulunun yetkileri genişletilerek gecikme zammı oranlarını aylar itibarıyla topluca veya her ay için ayrı ayrı, yüzde onuna kadar indirme, gecikme zammı oranı ile gecikme zammı asgari tutarını iki katına kadar artırma, ayrıca gecikme zammı oranını aylar itibarıyla farklı olarak belirleme ve gecikme zammını bileşik faiz usulüyle aylık, üç aylık, altı aylık veya yıllık olarak hesaplatma konularında Bakanlar Kuruluna yetki verilmiştir.

2- 5035 sayılı Yasa'nın 5'nci maddesi ile AATUHK'nun 103'ncü maddesine 31.12.2003 tarihinden itibaren yürürlüğe girmek üzere eklenen hüküm ile amme alacağının özel kanunlara göre ödenmek üzere müracaatta bulunulması ve/veya ödeme planına bağlanması, zamanaşımını kesen hal olarak sayılmıştır.

F- DAMGA VERGİSİ KANUNU'NDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER:

1- 5035 sayılı Kanun ile 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu'na eklenen Ek Madde 2 uyarınca 01.01.2004 tarihinden itibaren döviz kazandırıcı faaliyetlere ilişkin işlemlerle ilgili olarak düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden istisna edilmiştir.

Döviz kazandırıcı faaliyetlerin neler olduğu ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından birlikte tespit edilecektir.

Döviz kazandırıcı faaliyetlerin kısmen veya tamamen gerçekleştirilmemesi halinde, gerçekleşmeyen kısma ait alınmayan damga vergisi, mükelleflerden, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ceza ve gecikme faizi ile birlikte geri alınacak olup, damga vergisi istisnası uygulamak suretiyle işlem yapan kuruluşlar, istisnaya konu işlemin mahiyeti ile alınmayan vergi tutarını, işlem yapıldığı tarihi takip eden otuz gün içinde ilgililerin gelir veya kurumlar vergisi bakımından bağlı bulunduğu vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

2- 5035 sayılı Kanun'un 48'nci maddesi ile 01.01.2004 tarihinden itibaren anonim eshamlı komandit, ve limited şirketlerin sözleşmeleri Damga Vergisi Kanunu'na ekli 2 no.lu listeye eklenerek, şirket kuruluşları sırasında düzenlenen ana sözleşmeleri sermaye artırımlarında olduğu gibi damga vergisinden istisna edilmiştir.

3- 5035 sayılı Kanun ile Damga Vergisi Kanunu'nda yapılan diğer değişiklikler şöyledir;

- Kanun hükümlerine göre resmi dairelere verilen beyannamelere ilişkin damga vergisi tutarları 01.01.2004 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere arttırılmış olup, ayrıntısı aşağıdaki gibidir. Diğer taraftan söz konusu beyanname ve bildirgelerin internet ortamında gönderilmesi uygulamasına bağlı olarak Bakanlar Kuruluna bu işlemlerde uygulanacak damga vergisi tutarını belirleme konusunda yetki verilmiştir.

Beyanname ve Bildirge Türü	Damga Vergisi Tutarı
Yıllık Gelir Vergisi Beyannameleri	15.000.000 TL
Kurumlar Vergisi Beyannameleri	20.000.000 TL
Muhtasar Beyannameler	10.000.000 TL
Katma Değer Vergisi Beyannameleri	10.000.000 TL
Diğerleri	10.000.000 TL
Belediyelere Verilen Beyannameler	8.000.000 TL
Sosyal Sigortalar Kurumuna verilen sigorta prim bildirgeleri	8.000.000 TL
Gümrük idarelerine verilen beyannameler	20.000.000 TL

- 5035 sayılı Kanun'un 30'uncu maddesi ile 01.01.2004 tarihinden itibaren yürürlüğe girecek olan 488 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı 'İSTİSNALAR' tablosunun "IV.Ticari ve medeni işlerle ilgili kâğıtlar" başlıklı bölümünün (23) numaralı fıkrası 'Bankalar, yurt dışı kredi kuruluşları ve uluslararası kurumlarca kullanılacak kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kâğıtlar ile bu kâğıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç)'

şeklinde değiştirilerek sadece ortalama vadesi 1 ve daha uzun krediler için öngörülen istisnanın kapsamı genişletilmiştir.

- Kambiyo senetleri ve kambiyo senetlerine benzeyen senetler üzerine konulan aval ve kefalet şerhleri ile bu mahiyetteki diğer şerhler ile 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde tüketici kredisine ilişkin olarak düzenlenen sözleşmenin tüketiciye verilen nüshası yine 02.01.2004 tarihinden itibaren Damga Vergisinden istisna edilmiştir.

H- HARÇLAR KANUNU'NDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER:

5035 sayılı Kanun ile Harçlar Kanunu'nda yapılan değişikliklerin bazıları şöyledir;

1- Damga Vergisi Kanunu'na paralel olarak bankalar, yurt dışı kredi kuruluşları ve uluslararası kurumlarca kullanılacak kredilerin temini ve bunların teminatları ile geri ödenmelerine ilişkin işlemler harç konusu dışında bırakılmıştır.

Diğer taraftan uygulamada özellikle Tapu Daireleri ile mükellefleri karşı karşıya getiren kurumların nev'i değişikliği işlemleri dolayısıyla yapmış oldukları devirlerin harca tabi olmadığı açıkça hüküm altına alınmıştır.

2- 5035 sayılı Kanun ile yine Damga Vergisi Kanunu'nda döviz kazandırıcı faaliyetlere ilişkin olarak yapılan düzenlemeye paralel olarak Harçlar Kanunu'na Ek Madde 1 eklenmiştir. Yapılan düzenlemeye göre döviz kazandırıcı faaliyetlere ilişkin işlemler harçlardan müstesna tutulmuştur. Uygulamanın şekli, cezai müeyyideler ve bildirim yükümlülükleri aynen Damga Vergisi bölümünde açıklandığı gibidir.

I- ÇEVRE TEMİZLİK VERGİSİ UYGULAMASINDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER:

5035 sayılı Kanun ile 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu'nun mükerrer 44'ncü maddesine göre uygulanan Çevre Temizlik Vergisi'nin tarh, tahakkuk ve ödeme işlemlerine ilişkin olarak önemli değişiklikler yapılmıştır. Şöyle ki;

Belediye sınırları içerisinde olan ve belediyenin çevre temizlik hizmetlerinden yararlanan konut, işyeri ve diğer şekillerde kullanılan binalar çevre temizlik vergisine tabidir. Verginin mükellefi, binaları kullananlar olup, mükellefiyet binanın kullanımı ile başlar.

Konutlara ait çevre temizlik vergisi, su tüketim miktarı esas alınmak suretiyle metreküp başına 100.000 TL olarak, iş yerleri ve diğer şekilde kullanılan binalara ait vergi, aşağıdaki tarifeye göre alınır ve bu tutarlar her yıl yeniden değerlendirme oranında arttırılır:

Bina Grupları	1. Derece	2. Derece	3. Derece	4. Derece	5. Derece
1. Grup	1.250.000.000	1.000.000.000	750.000.000	625.000.000	500.000.000
2. Grup	750.000.000	600.000.000	450.000.000	375.000.000	300.000.000
3. Grup	500.000.000	400.000.000	300.000.000	250.000.000	200.000.000
4. Grup	250.000.000	200.000.000	150.000.000	125.000.000	100.000.000
5. Grup	150.000.000	120.000.000	90.000.000	75.000.000	60.000.000
6. Grup	75.000.000	60.000.000	45.000.000	32.000.000	25.000.000
7. Grup	25.000.000	20.000.000	15.000.000	12.000.000	10.000.000

Su tüketim miktarı esas alınmak suretiyle hesaplanan (konutlara ilişkin) çevre temizlik vergisi, su faturasında ayrıca gösterilmek suretiyle tahakkuk etmiş sayılacak ve bu suretle tahakkuk eden vergi, su tüketim bedeli ile birlikte belediyelerce tahsil edilecektir.

İş yeri ve diğer şekillerde kullanılan binalara ait çevre temizlik vergisi, belediyelerce binaların tarifedeki derecelere intibak ettirilmesi üzerine her yılın Ocak ayında yıllık tutarı itibarıyla tahakkuk etmiş sayılacak ve tahakkuk eden vergi her yıl, emlak vergisinin taksit sürelerinde ödenecektir.

Bakanlar Kurulu; yukarıdaki tarifede yer alan bina gruplarını belirlemeye bu tutarları, yöreler, belediyelerin nüfusları ve bina grupları itibarıyla ayrı ayrı dörtte birine kadar indirmeye veya yarısına

kadar arttırmaya, Belediye meclisleri ise, bulundukları mahallin sosyal ve ekonomik farklılıkları ile büyüklüklerini de dikkate alarak binaların hangi dereceye gireceğini tespit etmeye yetkilidir.

Yukarıda açıklanan düzenlemelerden çevre temizlik vergisinin tahsilatına ilişkin hükümler Kanun'un yayımı tarihinde tarh ve tahakkukuna ilişkin hükümler ise Bakanlar Kurulu ve Belediye Meclisleri tarafından gerekli yetkilerin kullanılmasını müteakiben yürürlüğe girecektir. Söz konusu yetkiler kullanılıncaya kadar çevre temizlik vergisinin tarh ve tahakkuku hakkında 5035 sayılı Kanun ile değiştirilmeden önceki hükümlerin uygulanmasına devam edilecektir.

J- DİĞER HUSUSLAR:

5035 sayılı Kanun'un 39'ncu maddesi ile yürürlük süresi 31.12.2003 tarihinde sona eren ve 1999 yılındaki deprem felaketleri sonucunda tanıştığımız özel iletişim vergisi, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu'nda yapılan düzenleme ile sürekli hale getirilmiştir.

Buna göre; her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından verilen (ön ödemeli kart satışları dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri % 25, radyo ve televizyon yayınlarının uydu platformu ve kablo ortamından iletilmesine ilişkin hizmet verenlerin bu hizmetleri %15 oranında özel iletişim vergisine tâbi olup, bu verginin gelir ya da kurumlar vergisi uygulamasında gider olarak kabul edilmesi ve herhangi bir vergiden mahsup edilmesi mümkün değildir.

Bilgilerinize sunulur.

Saygılarımızla,

A R K A N & A R K A N
YEMİNLİ MALİ MÜŞAVİRLİK
ANONİM ŞİRKETİ

02 Ocak 2004 Tarihli Resmi Gazete
Sayı: 25334 (MÜKERRER)
Kanun No: 5035
Kabul Tarihi: 25.12.2003

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun

MADDE 1.- 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 104 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 104.- İlan aşağıdaki şekilde yapılır:

1. İlan yazısı tebliğ yapan vergi dairesinin ilan koymaya mahsus mahalline asılır ve (3) numaralı bende göre ilana çıkarılır. Tebliğin konusu, her biri için ayrı ayrı olmak üzere, birmilyar liradan az vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ayrıca (3) numaralı bende göre ilan yapılmaz ve ilan yazısının askıya çıkarıldığı tarihi izleyen onbeşinci gün ilan tarihi olarak kabul edilir.

2. İlan yazısının bir sureti mükellefin bilinen son adresinin bağlı olduğu muhtarlığa gönderilir.

3. İlan ile yapılan tebliğin konusu birmilyar ila yüzmilyar lira arasındaki vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ilan, ilgili vergi dairesinin bulunduğu yerin belediye sınırları içinde çıkan bir veya daha fazla gazetede yayımlanır. Tutarın yüzmilyar lirayı aşması halinde ilan, Türkiye genelinde yayın yapan günlük gazetelerden birinde ayrıca yapılır.

Tebliğ olunacak evrakın örnekleri yabancı memlekette bulunan mükellefin bilinen adresine ayrıca posta ile gönderilir.

MADDE 2.- 213 sayılı Kanunun 120 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Nakden veya mahsuben tahsil edilen ancak fazla veya yersiz olarak tahsil edildiği anlaşılan vergilerde ve kanunları gereğince mükelleflere yapılacak iade ve mahsup işlemlerinde, düzeltmeye dayanak teşkil edecek belgeler ile bu işlemlere ait usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

MADDE 3.- 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 40 ıncı maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Maliye Bakanlığı, ödemenin özel ödeme şekilleri kullanılmak suretiyle yapılması zorunluluğunu getirmeye yetkilidir. Bu yetki; tahsil daireleri, amme alacağının türü, ödeme zamanı ve bulunduğu safhalar itibarıyla topluca veya ayrı ayrı kullanılabilir.

MADDE 4.- 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 51.- Amme alacağının ödeme müddeti içinde ödenmeyen kısmına vadenin bitim tarihinden itibaren her ay için ayrı ayrı % 4 oranında gecikme zammı tatbik olunur. Ay kesirlerine isabet eden gecikme zammı günlük olarak hesap edilir.

Gecikme zammı birmilyon liradan az olamaz.

Gecikme zammı; 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre uygulanan vergi ziyai cezalarında bu madde uyarınca belirlenen oranda, mahkemeler tarafından verilen ve ceza mahiyetinde olan amme alacaklarında ise bu oranın yarısı ölçüsünde uygulanır. Bunların dışındaki ceza mahiyetinde olan amme alacaklarına gecikme zammı tatbik edilmez.

Bakanlar Kurulu, gecikme zammı oranlarını aylar itibarıyla topluca veya her ay için ayrı ayrı, yüzde onuna kadar indirmeye, gecikme zammı oranı ile gecikme zammı asgari tutarını iki katına kadar artırmaya, ayrıca gecikme zammı oranını aylar itibarıyla farklı olarak belirlemeye ve gecikme zammını bileşik faiz usulüyle aylık, üç aylık, altı aylık veya yıllık olarak hesaplatmaya yetkilidir.

MADDE 5.- 6183 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinin birinci fıkrasına (10) numaralı bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki (11) numaralı bent eklenmiştir.

11. Amme alacağının özel kanunlara göre ödenmek üzere müracaatta bulunulması ve/veya ödeme planına bağlanması.

MADDE 6.- 25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin (2) numaralı fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bu gibi sebeplerle fazla ödenen vergiler, Maliye Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslara göre ilgililere iade edilir.

MADDE 7.- 3065 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

c) Gümrük Kanunundaki transit ve gümrük antrepo rejimleri ile geçici depolama ve serbest bölge hükümlerinin uygulandığı mallar,

MADDE 8.- 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendi ve (4) numaralı fıkrasının (g) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, fıkranın mülga (ı) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve fıkraya aşağıdaki (n) bendi eklenmiştir.

b) Kanunların gösterdiği gerek üzerine bedelsiz olarak yapılan mal teslimi ve hizmet ifaları, yukarıda sayılan kurum ve kuruluşlara bedelsiz olarak yapılan her türlü mal teslimi ve hizmet ifaları ile fakirlere yardım amacıyla gıda bankacılığı faaliyetinde bulunan dernek ve vakıflara Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde bağışlanan gıda maddelerinin teslimi,

g) Külçe altın, dore külçe altın, külçe gümüş, döviz, para, damga pulu, harç pulu, değerli kâğıtlar, hisse senedi, tahvil ile metal, plastik, kâğıt, cam hurda ve atıklarının teslimi,

ı) Serbest bölgelerde verilen hizmetler, deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında yapılan hizmetler,

n) Basın, Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğüne verilen haber hizmetleri.

MADDE 9.- 3065 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

2. Bir vergilendirme döneminde indirilecek katma değer vergisi toplamı, mükellefin vergiye tâbi işlemleri dolayısıyla hesaplanan katma değer vergisi toplamından fazla olduğu takdirde, aradaki fark sonraki dönemlere devrolunur ve iade edilmez. Şu kadar ki, 28 inci madde uyarınca Bakanlar Kurulu tarafından vergi nispeti indirilen teslim ve hizmetlerle ilgili olup teslim ve hizmetin gerçekleştiği vergilendirme döneminde indirilemeyen ve tutarı Bakanlar Kurulunca tespit edilecek sınırı aşan vergi, bu mükelleflerin vergi ve sosyal sigorta prim borçları ile genel ve katma bütçeli idareler ile belediyelere olan borçlarına ya da döner sermayeli kuruluşlar ile sermayesinin % 51'i veya daha fazlası kamuya ait olan veya özelleştirme kapsamında bulunan işletmelerden temin ettikleri mal ve hizmet bedellerine ilişkin borçlarına mahsuben ödenir. Yılı içinde mahsuben iade edilemeyen vergi nakden iade edilir. Maliye Bakanlığı bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye yetkilidir.

MADDE 10.- 3065 sayılı Kanunun 32 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

Şu kadar ki, yurt içi teslimleri ve ifaları kısmi istisna kapsamına giren mal ve hizmetlerin ihracında bu madde hükmü uygulanmaz.

Maliye Bakanlığı katma değer vergisi iadesini, hak sahiplerinin vergi ve sosyal sigorta prim borçları ile genel ve katma bütçeli daireler ile belediyelere olan borçlarına ya da döner sermayeli kuruluşlar ile sermayesinin % 51'i veya daha fazlası kamuya ait olan veya özelleştirme kapsamında bulunan işletmelerden temin ettikleri mal ve hizmet bedellerine ilişkin borçlarına mahsup suretiyle sınırlandırabilir.

MADDE 11.- 3065 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 20.- 1. 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununa göre teknoloji geliştirme bölgesinde faaliyette bulunan girişimcilerin kazançlarının gelir veya kurumlar vergisinden istisna bulunduğu süre içinde münhasıran bu bölgelerde ürettikleri ve sistem yönetimi, veri yönetimi, iş uygulamaları, sektörel, internet, mobil ve askeri komuta kontrol uygulama yazılımı şeklindeki teslim ve hizmetleri katma değer vergisinden müstesnadır.

Maliye Bakanlığı; program ve lisans türleri itibarıyla istisnadan yararlanılacak bedele ilişkin olarak asgari sınır belirlemeye, istisna uygulanacak yazılım programlarını tanımlamaya ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye yetkilidir.

2. Bu Kanunun yayımı tarihine kadar gerçekleşen ve hem tam istisna hem kısmi istisna kapsamına giren işlemlere ilişkin olarak yüklenilen vergiler Katma Değer Vergisi Kanununun 32 nci maddesine göre iade edilir.

3. Bu Kanunun yayımı tarihinden önce başlayan inşaat taahhüt işlerinde Katma Değer Vergisi Kanununun 16 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının bu Kanunla değiştirilmeden önceki (c) bendi hükmü uygulanır.

4. 2003 takvim yılında gerçekleştirilen indirimli orana tâbi işlemlerle ilgili iade taleplerinde, Katma Değer Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrasının bu Kanunla değiştirilmeden önceki hükmüne göre işlem yapılır.

MADDE 12.- 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 40 ıncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

10. Fakirlere yardım amacıyla gıda bankacılığı faaliyetinde bulunan dernek ve vakıflara Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde bağışlanan gıda maddelerinin maliyet bedeli.

MADDE 13.- 193 sayılı Kanunun 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 68. - Serbest meslek kazancının tespitinde aşağıda yazılı giderler hasılatından indirilir:

1. Mesleki kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi için ödenen genel giderler (İkametgâhlarının bir kısmını iş yeri olarak kullananlar, ikametgâh için ödedikleri kiranın tamamı ile ısıtma ve aydınlatma gibi diğer giderlerin yarısını indirebilirler. İş yeri kendi mülkü olanlar kira yerine amortismanı, ikametgâhı kendi mülkü olup bunun bir kısmını iş yeri olarak kullananlar amortismanın yarısını gider yazabilirler.).

2. Hizmetli ve işçilerin iş yerinde veya iş yerinin müstemilatındaki iâşe ve ibate giderleri, tedavi ve ilaç giderleri, sigorta primleri ve emekli aidatı (bu primlerin ve aidatın geri alınmamak üzere Türkiye'de kain sigorta şirketlerine veya emekli ve yardım sandıklarına ödenmiş olması ve emekli ve yardım sandıklarının tüzel kişiliği haiz bulunmaları şartıyla) ile 27 nci maddede yazılı giyim giderleri.

3. Mesleki faaliyetle ilgili seyahat ve ikamet giderleri (seyahat maksadının gerektirdiği süre ile sınırlı olmak şartıyla).

4. Mesleki faaliyette kullanılan tesisat, demirbaş eşya ve envantere dahil taşıtlar için Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ayrılan amortismanlar (amortismanı tâbi iktisadi kıymetlerin elden çıkarılması halinde aynı Kanunun 328 inci maddesine göre hesaplanacak zararlar dahil).

5. Kiralanan veya envantere dahil olan ve işte kullanılan taşıtların giderleri.

6. Alınan mesleki yayınlar için ödenen bedeller.

7. Mesleki faaliyetin ifası için ödenen mal ve hizmet alım bedelleri.

8. Serbest meslek faaliyetleri dolayısıyla emekli sandıklarına ödenen giriş ve emeklilik aidatları ile mesleki teşekküllere ödenen aidatlar.

9. Mesleki kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi için ödenen meslek, ilan ve reklam vergileri ile iş yerleriyle ilgili aynı vergi, resim ve harçlar.

10. Mesleki faaliyetle ilgili olarak kanun, ilam ve mukavelenameye göre ödenen tazminatlar.

Her türlü para cezaları ve vergi cezaları ile serbest meslek erbabının suçlarından doğan tazminatlar gider olarak indirilemez.

MADDE 14.- 193 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinin ikinci alt bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki alt bentler eklenmiştir.

Vakıflar Genel Müdürlüğünün idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflar ile belediyeler dahil diğer kamu kurum ve kuruluşları adına kayıtlı olan, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu nezdinde eski eser tescilli abide eserlerin; bakımı, onarımı, restore edilmesi ve yaşatılması amacıyla abide eserin kayıtlı olduğu kurum ve kuruluşlara yapılan bağış ve yardımların tamamı yıllık beyanname ile bildirilen gelirden indirilir.

Fakirlere yardım amacıyla gıda bankacılığı faaliyetinde bulunan dernek ve vakıflara Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde bağışlanan gıda maddelerinin maliyet bedelinin tamamı, yıllık beyanname ile bildirilen gelirden indirilir.

MADDE 15.- 193 sayılı Kanunun 121 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

Maliye Bakanlığı; iadeyi mahsuben veya nakden yaptırmaya, inceleme raporuna, yeminli mali müşavir raporuna veya teminata bağlamaya ve iade için aranılacak belgeleri belirlemeye yetkilidir.

Bu yetki; kazanç türlerine, iade şekillerine, geliri elde edenin veya ödemeyi yapanın hukuki statüsüne göre ayrı ayrı kullanılabilmesi gibi belli hadler çerçevesinde de kullanılabilir.

Mahsuben iade işlemi, aranan tüm belgelerin tamamlanması koşuluyla, yıllık gelir vergisi beyannamesinin verildiği tarih itibarıyla yapılır. İkmalen veya resen yapılan tarhiyatlarda mahsup işlemi, mahsup talebine ilişkin dilekçe ve eklerinin eksiksiz olarak vergi dairesi kayıtlarına girdiği tarih esas alınarak yapılır. Aranan belgelerin tamamlanması aşamasında yapılan tahsilatlar yönünden düzeltme yapılmaz.

MADDE 16.- 3.6.1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin ikinci alt bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

Vakıflar Genel Müdürlüğünün idaresinde ve denetiminde bulunan mazbut vakıflar ile belediyeler dahil diğer kamu kurum ve kuruluşları adına kayıtlı olan, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu nezdinde eski eser tescilli abide eserlerin; bakımı, onarımı, restore edilmesi ve yaşatılması amacıyla abide eserin kayıtlı olduğu kurum ve kuruluşlara yapılan bağış ve yardımların tamamı kurum kazancının tespitinde gider kaydedilir.

MADDE 17.- 5422 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

Maliye Bakanlığı; iadeyi mahsuben veya nakden yaptırmaya, inceleme raporuna, yeminli mali müşavir raporuna veya teminata bağlamaya ve iade için aranılacak belgeleri belirlemeye yetkilidir.

Bu yetki; kazanç türlerine, iade şekillerine, geliri elde edenin veya ödemeyi yapanın hukuki statüsüne göre ayrı ayrı kullanılabilmesi gibi belli hadler çerçevesinde de kullanılabilir.

Mahsuben iade işlemi, aranan tüm belgelerin tamamlanması koşuluyla, yıllık kurumlar vergisi beyannamesinin verildiği tarih itibarıyla yapılır. İkmalen veya resen yapılan tarhiyatlarda mahsup işlemi, mahsup talebine ilişkin dilekçe ve eklerinin eksiksiz olarak vergi dairesi kayıtlarına girdiği tarih esas alınarak yapılır. Aranan belgelerin tamamlanması aşamasında yapılan tahsilatlar yönünden düzeltme yapılmaz.

MADDE 18.- 5422 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 32.- 2004 yılı kazançlarının vergilendirilmesinde 25 inci maddede yer alan kurumlar vergisi oranı % 33 olarak uygulanır. 2004 yılı üçer aylık geçici vergilendirme dönemleri ile ilgili geçici verginin hesabında da bu oran dikkate alınır.

Kendilerine özel hesap dönemi tayin edilen kurumların, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kapanmış dönemlerle ilgili geçici vergi hesabında bu oran uygulanmaz.

MADDE 19.- 2.2.1984 tarihli ve 2978 sayılı Vergi İadesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddenin son fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu maddede belirtilen nispeti % 50 oranında artırmaya ve tekrar kanuni orana kadar indirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 20.- 2978 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu cümleden sonra gelmek üzere aynı fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir.

Bu dönemleri bir aydan az olmamak üzere yeniden tespit etmeye, vergi iadesinden mahsup edilmek üzere avans olarak ödeme yaptırmaya, vergi iade nispetini geçmemek üzere iade nispetinden ayrı olarak avans oranı belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir. Vergi Usul Kanununda belirtilen mücbir sebepler dolayısıyla hak sahibince iadeye konu harcamalara ilişkin belgelerin ibraz edilememesi veya hak sahibinin vefatı halinde daha önce avans olarak ödenmiş vergi iadeleri ile ilgili olarak herhangi bir işlem yapılmaz.

MADDE 21.- 18.2.1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 2 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tanımlar

Madde 2.- Bu Kanunda kullanılan terimlerin taşıdığı anlamlar aşağıda gösterilmiştir:

1- Motorlu taşıt: Karada, havada, deniz, göl ve nehirlerde insan, hayvan ve eşya taşımaya yarayan ve makine kuvvetiyle hareket eden taşıtlardır.

2- Otomobil: Yapısı itibarıyla, sürücüsü dahil en çok sekiz oturma yeri olan ve insan taşımak için imal edilmiş bulunan motorlu araçtır.

3- Motosiklet: İki veya üç tekerlekli sepetli veya sepetsiz motorlu araçlardır. Bunlardan karoserisi yük taşıyabilecek şekilde sandıklı veya özel biçimde yapılmış olan ve yolcu taşımalarında kullanılmayan üç tekerlekli motosikletlere yük motosikleti (tripörtör) denir.

4- Minibüs: Yapısı itibarıyla sürücüsü dahil dokuz ile onbeş oturma yeri olan ve insan taşımak için imal edilmiş bulunan motorlu araçtır.

5- Otobüs: Yapısı itibarıyla sürücüsü dahil en az onaltı oturma yeri olan ve insan taşımak için imal edilmiş bulunan motorlu araçtır. Trolleybüsler de bu sınıfa dahildir.

6- Kaptıkaçtı: Şoföründen başka, oturmaları şartıyla en çok yedi yolcu alabilen, insan taşımak için imal edilmiş olan ve bu maksatla kullanılan, yerle temas halinde dört tekerleği bulunan, şekil ve yapılışı itibarıyla otomobilden farklı olan motorlu taşıtlardır (Carry-all, Travel-all, Jeep-station ve benzerleri bu sınıfa dahildir.).

7- Arazi taşıtı: Karayollarında yolcu veya yük taşıyabilecek şekilde imal edilmiş olmakla beraber bütün tekerlekleri motordan güç alan veya alabilen motorlu araçtır.

8- Panel van: Azami toplam ağırlığı 3500 kilogramı geçmeyen, kapalı kasalı (yandan camlı olanlar dahil), sürücü kısmından başka tek veya daha fazla sıralı oturma yeri bulunan, insan ve yük taşımak için imal edilmiş olan taşıtlardır.

9- Motorlu karavan (kamp taşıtı): Yük taşımada kullanılmayan, iç tasarımı tatil yapmaya uygun teçhizatlarla donatılmış, hizmet edebileceği kadar yolcu taşıyabilen motorlu taşıttır.

10- Kamyonet: İzin verilebilen azami yüklü ağırlığı 3,5 tonu geçmeyen ve yük taşımak için imal edilmiş motorlu araçtır.

11- Kamyon: İzin verilebilen azami yüklü ağırlığı 3,5 tondan fazla olan ve yük taşımak için imal edilmiş motorlu araçtır.

12- Çekici: Römork ve yarı römorkları çekmek için imal edilmiş olan ve yük taşımayan motorlu araçtır.

13- Yat, kotra ve her türlü motorlu tekneler: Spor ve gezinti amacıyla özel olarak kullanılan her boyda içten ve dıştan takma motorla hareket eden tekneler ile motorlu, yelkenli teknelerdir. Motorlu yelkenli tekneler, Türkiye Yelken Federasyonuna kayıtlı olup, Federasyondan yelken numarası almış, motorları olan yelkenli teknelerdir.

14- Motor gücü: Taşıtların motorlarını imal eden fabrikalarca uluslararası normlara göre tespit olunan ve kanunlarda (BG) olarak ifade olunan devamlı beygir gücüdür.

15- Motor silindir hacmi: Taşıtların motorlarını imal eden fabrikalarca uluslararası normlara göre tespit olunarak teknik belgelerinde gösterilen ve ilgili mevzuatları gereğince cm³ cinsinden ifade olunan motor hacmidir.

16- Azami toplam ağırlık: Taşıtların karayollarında güvenle ve yapıya zarar vermeden geçebilmeleri için saptanan toplam ağırlıktır.

17- Azami kalkış ağırlığı: Bir uçak veya helikopterin; azami yakıt, yük, yolcu ve teçhizatı dahil kalkışı için özel teknik emirlerinde izin verilen ve yazılı olan kilogram cinsinden ağırlığıdır.

18- Yaş: Motorlu taşıtlarda model yılına göre geçen süredir. Bu süre takvim yılı itibarıyla tespit edilir.

19- Kayıt ve tescil: Motorlu taşıtların ilgili mevzuat gereğince trafik, belediye veya liman ile Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğünce tutulan sivil hava vasıtaları siciline yapılan kayıt ve tescilini ifade eder.

Bu verginin uygulanmasıyla ilgili diğer terimler Karayolları Trafik Kanunu, Türk Ticaret Kanunu, Karayolları Trafik Yönetmeliği ve Türk Gümrük Tarife Cetveline göre tespit olunur.

MADDE 22.- 197 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

c) Sakatlık dereceleri % 90 ve daha fazla olan malûl ve engellilerin adlarına kayıtlı taşıtlar ile diğer malûl ve engellilerin, bu durumlarına uygun hale getirilmiş özel tertibatlı taşıtlar.

MADDE 23.- 197 sayılı Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 5. - Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri ile motosikletler aşağıdaki (I) sayılı tarife göre vergilendirilir.

(I) SAYILI TARİFE

Motor Silindir Hacmi (cm ³)	Taşıtların Yaşları İle Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)				
	1-3 yaş	4-6 yaş	7-11 yaş	12-15 yaş	16 ve yukarı yaş
1- Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri					
1300 cm ³ ve aşağısı	250.000.000	175.000.000	100.000.000	75.000.000	30.000.000
1301-1600 cm ³ 'e kadar	400.000.000	300.000.000	175.000.000	125.000.000	50.000.000
1601-1800 cm ³ 'e kadar	700.000.000	550.000.000	325.000.000	200.000.000	80.000.000
1801-2000 cm ³ 'e kadar	1.100.000.000	850.000.000	500.000.000	300.000.000	120.000.000
2001-2500 cm ³ 'e kadar	1.650.000.000	1.200.000.000	750.000.000	450.000.000	180.000.000
2501-3000 cm ³ 'e kadar	2.300.000.000	2.000.000.000	1.250.000.000	675.000.000	250.000.000
3001-3500 cm ³ 'e kadar	3.500.000.000	3.150.000.000	1.900.000.000	950.000.000	350.000.000
3501-4000 cm ³ 'e kadar	5.500.000.000	4.750.000.000	2.800.000.000	1.250.000.000	500.000.000
4001 cm ³ ve yukarısı	9.000.000.000	6.750.000.000	4.000.000.000	1.800.000.000	700.000.000
2- Motosikletler					
100-250 cm ³ 'e kadar	50.000.000	40.000.000	30.000.000	20.000.000	10.000.000
251-650 cm ³ ' e kadar	100.000.000	75.000.000	50.000.000	30.000.000	20.000.000
651-1200 cm ³ 'e kadar	250.000.000	150.000.000	75.000.000	50.000.000	30.000.000
1201 cm ³ ve yukarısı	600.000.000	400.000.000	250.000.000	200.000.000	100.000.000

(I) sayılı tarifiede yer alan otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerlerine ait vergi tutarlarının Türkiye Sigorta ve Reasürans Birliği tarafından her yılın Ocak ayında ilan edilen kasko sigortası değerlerinin % 6'sını aşması halinde, aynı yaş grubunda bulunan taşıtlara ait vergi tutarlarını, bir alt kademedeki taşıtlara isabet eden vergi tutarı olarak belirlemeye, bu oranı % 4'e kadar indirmeye ve kanuni oranına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 24.- 197 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde yer alan (II), (III) ve (IV) sayılı tarifeler aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(II) SAYILI TARİFE

Taşıt Cinsi ve Oturma Yeri/Azami Toplam Ağırlık	Taşıtların Yaşları İle Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)		
	1-6 yaş	7-15 yaş	16 ve yukarı yaş
1) Minibüs	300.000.000	200.000.000	100.000.000
2) Panel van ve motorlu karavanlar (Motor Silindir hacmi)			
1900 cm ³ ve aşağısı	400.000.000	250.000.000	150.000.000
1901 cm ³ ve yukarısı	600.000.000	400.000.000	250.000.000
3) Otobüs ve benzerleri (Oturma Yeri)			
25 kişiye kadar	750.000.000	450.000.000	200.000.000
26-35 kişiye kadar	900.000.000	750.000.000	300.000.000
36-45 kişiye kadar	1.000.000.000	850.000.000	400.000.000
46 kişi ve yukarısı	1.200.000.000	1.000.000.000	600.000.000
4) Kamyonet, kamyon, çekici ve benzerleri (Azami Toplam Ağırlık)			
1.500 kg'a kadar	300.000.000	200.000.000	100.000.000
1.501-3.500 kg'a kadar	600.000.000	350.000.000	200.000.000
3.501-5.000 kg'a kadar	900.000.000	750.000.000	300.000.000
5.001-10.000 kg'a kadar	1.000.000.000	850.000.000	400.000.000
10.001-20.000 kg'a kadar	1.200.000.000	1.000.000.000	600.000.000
20.001 kg ve yukarısı	1.500.000.000	1.200.000.000	700.000.000

(III) SAYILI TARİFE

Taşıt Cinsi ve Motor Gücü (BG)	Taşıtların Yaşları İle Her Motor Gücü Birimi (BG) için Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)			
	1-3 yaş	4-5 yaş	6-15 yaş	16 ve yukarı yaş
Yat, kotra ve her türlü motorlu özel tekneler				
10-20 BG'ne kadar	15.000.000	10.000.000	5.000.000	2.000.000
21-50 BG'ne kadar	20.000.000	15.000.000	9.000.000	4.000.000
51-100 BG'ne kadar	25.000.000	20.000.000	12.000.000	5.000.000
101-150 BG'ne kadar	30.000.000	25.000.000	15.000.000	7.000.000
151 BG ve yukarısı	45.000.000	35.000.000	20.000.000	10.000.000

(IV) SAYILI TARİFE

Taşıt Cinsi ve Azami Kalkış Ağırlığı	Taşıtların Yaşları İle Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)			
	1-3 yaş	4-5 yaş	6-10 yaş	11 ve yukarı yaş
Uçak ve helikopterler				
1.150 kg'a kadar	5.000.000.000	4.000.000.000	3.000.000.000	2.400.000.000
1.151-1.800 kg'a kadar	7.500.000.000	6.000.000.000	4.500.000.000	3.600.000.000
1.801-3.000 kg'a kadar	10.000.000.000	8.000.000.000	6.000.000.000	4.800.000.000
3.001-5.000 kg'a kadar	12.500.000.000	10.000.000.000	7.500.000.000	6.000.000.000
5.001-10.000 kg'a kadar	15.000.000.000	12.000.000.000	9.000.000.000	7.200.000.000
10.001-20.000 kg'a kadar	17.500.000.000	14.000.000.000	10.500.000.000	8.400.000.000
20.001 kg ve yukarısı	20.000.000.000	16.000.000.000	12.000.000.000	9.600.000.000

MADDE 25.- 197 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin başlığı "Vergiye etki eden değişiklikler" şeklinde, son fıkrası ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Taşıtların tescil belgesinde yazılı olan model yılında bir yaşında olduğu kabul edilir.

MADDE 26.- 197 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 4. - 3.4.2003 tarihli ve 4837 sayılı Ekonomik İstikrarı Sağlamak İçin Ek Vergiler Alınması Hakkında Kanunun 1 inci maddesi hükümlerine göre ek motorlu taşıtlar vergisinin taksitlerini kısmen veya tamamen ödeyen mükelleflerden bu ödemeleri mahsup veya iade edilmemiş bulunanlar ile 30.7.2003 tarihli ve 4962 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Vakıflara Vergi Muafiyeti Tanınması Hakkında Kanunun 21 inci maddesi hükümlerine göre taşıt vergisini ödeyen mükelleflerin ödediği tutarlar, 2004 yılı için tahakkuk edecek olan motorlu taşıtlar vergisinden mahsup edilir. Mahsuptan sonra ödenmesi gereken motorlu taşıtlar vergisi olması halinde 2004 yılı taksit aylarında ödenir. Mahsup edilemeyen tutar ise mükellefin talebi üzerine iade olunur. Ödeme zamanlarında ödenmemiş olan ek motorlu taşıtlar vergisi ile taşıt vergisi terkin edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 5.- 5 inci maddenin (I) sayılı tarifesinde yer alan taşıtlara ait motor silindir hacmi ve 6 ncı maddenin (II) sayılı tarifesinde yer alan kamyonet, kamyon, çekici ve benzeri taşıtlara ait azami toplam ağırlık bilgilerinin trafik tescil belgesinde bulunmaması nedeniyle mükellefler tarafından talep edilmesi halinde; trafik tescil kuruluşları ile yetkili bayiler veya ilgili vergi daireleri bu bilgileri ihtiva eden bir belgeyi mükellefe vermek zorundadırlar.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 6.- 6 ncı maddenin (II) sayılı tarifesinde yer alan (4) numaralı bent 31.12.2004 tarihine kadar aşağıdaki şekilde uygulanır.

4) Kamyonet, kamyon, çekici ve benzerleri (İstiap Haddi)			
1.500 kg'a kadar	300.000.000	200.000.000	100.000.000
1.501-3.500 kg'a kadar	750.000.000	450.000.000	200.000.000
3.501-5.000 kg'a kadar	900.000.000	750.000.000	300.000.000
5.001-10.000 kg'a kadar	1.000.000.000	850.000.000	400.000.000
10.001-20.000 kg'a kadar	1.200.000.000	1.000.000.000	600.000.000
20.001 kg ve yukarısı	1.500.000.000	1.200.000.000	700.000.000

GEÇİCİ MADDE 7. - 5 inci maddenin (I) sayılı tarifesinin (2) numaralı bendinde yer alan motosikletlerin 2004 yılına ait motorlu taşıtlar vergisi, Nisan ayının ilk gününde tahakkuk etmiş sayılır. Tahakkuk ettirilen vergi birinci taksiti Nisan, ikinci taksiti Temmuz ayında olmak üzere iki eşit taksitte ödenir.

MADDE 27. - 1.7.1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun mükerrer 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

Bu şekilde hesaplanan maktu had ve tutarların yüzde beşini aşmayan kesirleri dikkate alınmaz.

MADDE 28.- 488 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

EK MADDE 2. - Döviz kazandırıcı faaliyetlere ilişkin işlemlerle ilgili olarak düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden müstesnadır.

Döviz kazandırıcı faaliyetlerin kısmen veya tamamen gerçekleştirilmemesi halinde, gerçekleşmeyen kısma ait alınmayan damga vergisi, mükelleflerden, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ceza ve gecikme faizi ile birlikte geri alınır.

Yukarıda belirtilen hususlarda damga vergisi istisnası uygulamak suretiyle işlem yapan kuruluşlar, istisnaya konu işlemin mahiyeti ile alınmayan vergi tutarını, işlemin yapıldığı tarihi takip eden otuz gün içinde ilgililerin gelir veya kurumlar vergisi bakımından bağlı bulunduğu vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

Döviz kazandırıcı faaliyetin gerçekleşmediğinin tespit edildiği tarihi takip eden otuz gün içinde, bu durumu vergi dairesine bildirmeyen kuruluşlar damga vergisi, ceza ve gecikme faizinin ödenmesinden ilgililerle birlikte müteselsilen sorumludurlar.

Bu maddenin uygulanması bakımından döviz kazandırıcı faaliyetlerin neler olduğu ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından birlikte tespit edilir.

MADDE 29. - 488 sayılı Kanuna ekli (1) sayılı tablonun "IV. Makbuzlar ve diğer kâğıtlar" başlıklı bölümünün; (1) numaralı fıkrasının (h) bendi ile (2) numaralı fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (2) numaralı fıkrasının sonuna (c), (d) ve (e) bentleri ile aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

h) Kişiler tarafından belli parayı mutazammın olarak resmi dairelere verilen makbuz ve ibra senetleri ile resmi daireler nam ve hesabına kişiler adına açılmış veya açılacak cari hesaplara nakledilen veya emir ve havaalelerine tediye olunan paralar için düzenlenen ve nakli veya tediye temin eden kâğıtlar.

b) Kanun hükümlerine göre resmi dairelere verilen diğer beyannameler:

1. Yıllık gelir vergisi beyannameleri (15.000.000 TL.)
2. Kurumlar vergisi beyannameleri (20.000.000 TL.)
3. Muhtasar beyannameler (10.000.000 TL.)
4. Katma değer vergisi beyannameleri (10.000.000 TL.)
5. Diğerleri (10.000.000 TL.)

c) Belediyelere verilen beyannameler (8.000.000 TL.)

d) Sosyal Sigortalar Kurumuna verilen sigorta prim bildirgeleri (8.000.000 TL.)

e) Gümrük idarelerine verilen beyannameler (20.000.000 TL.)

Beyanname ve bildirgelerin internet ortamında gönderilmesi halinde, yukarıda belirtilen miktarları her bir beyanname ve bildirge itibarıyla ayrı ayrı sıfıra kadar indirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 30.- 488 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı tablonun "IV.Ticari ve medeni işlerle ilgili kâğıtlar" başlıklı bölümünün (23) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, bu bölüme (28) numaralı fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki (29) ve (30) numaralı fıkralar eklenmiştir.

23. Bankalar, yurt dışı kredi kuruluşları ve uluslararası kurumlarca kullanılacak kredilerin temini ve geri ödenmesi amacıyla düzenlenecek kâğıtlar ile bu kâğıtlar üzerine konulacak şerhler (kredilerin kullanımları hariç).

29. Kambyo senetleri ve kambyo senetlerine benzeyen senetler üzerine konulan aval ve kefalet şerhleri ile bu mahiyetteki diğer şerhler.

30. 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi çerçevesinde tüketici kredisine ilişkin olarak düzenlenen sözleşmenin tüketiciye verilen nüshası.

MADDE 31.- 2.7.1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Anonim, eshamlı komandit ve limited şirketlerin kuruluş, sermaye artırımı, birleşme, devir, bölünme ve nev'i değişiklikleri nedeniyle yapılacak işlemler ile bankalar, yurt dışı kredi kuruluşları ve uluslararası kurumlarca kullanılacak kredilerin temini ve bunların teminatları ile geri ödenmelerine ilişkin işlemler harca tabi tutulmaz.

MADDE 32.- 492 sayılı Kanunun mükerrer 138 inci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

Bu şekilde hesaplanan maktu had ve tutarların % 5'ini aşmayan kesirleri dikkate alınmaz.

MADDE 33.- 492 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

EK MADDE 1.- Döviz kazandırıcı faaliyetlere ilişkin işlemler harçlardan müstesnadır.

Döviz kazandırıcı faaliyetlerin kısmen veya tamamen gerçekleştirilmemesi halinde, gerçekleşmeyen kısma ait alınmayan harç, mükelleflerden, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ceza ve gecikme faizi ile birlikte geri alınır.

Yukarıda belirtilen hususlarda harç istisnası uygulamak suretiyle işlem yapan kuruluşlar, istisnaya konu işlemin mahiyeti ile alınmayan harç tutarını, işlemin yapıldığı tarihi takip eden otuz gün içinde ilgililerin gelir veya kurumlar vergisi bakımından bağlı bulunduğu vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

Döviz kazandırıcı faaliyetin gerçekleşmediğinin tespit edildiği tarihi takip eden otuz gün içinde, bu durumu vergi dairesine bildirmeyen kuruluşlar, harç ile ceza ve gecikme faizinin ödenmesinden ilgililerle birlikte müteselsilen sorumludurlar.

Bu maddenin uygulanması bakımından döviz kazandırıcı faaliyetlerin neler olduğu ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından birlikte tespit edilir.

MADDE 34.- 492 sayılı Kanuna ekli (1) sayılı tarifenin "A) Mahkeme Harçları" başlıklı bölümünün (I-3), (III-1-e) ve (III- 2/ b ve c) fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

3. Bölge İdare Mahkemeleri, Yargıtay, Danıştay ve

Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde

(15.300.000 TL.)

e) Yukarıdaki nispetler Bölge İdare Mahkemeleri,

Danıştay, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi ve

Yargıtayın tasdik veya işin esasını hüküm altına

aldığı kararları için de aynen uygulanır.

b) (a) fıkrasında yazılı davalarda esasa taalluk eden veya

tashihi karar taleplerinin reddine dair Yargıtay, Danıştay

ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesi kararlarında

(20.600.000 TL.)

c) İdare Mahkemeleri, Bölge İdare Mahkemeleri, Yargıtay,

Danıştay ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin

icranın tehiri kararlarında

(16.400.000 TL.)

MADDE 35.- 492 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı tarifenin "II-Maktu harçlar" bölümünün (4) numaralı fıkrasının sonuna aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

Ticaret sicili memurluklarınca yapılacak defter tasdiki işlemlerinden yukarıda belirtilen harçlar aynen alınır.

MADDE 36.- 492 sayılı Kanuna ekli (4) sayılı tarifenin "II- Kadastro ve tapulama işlemleri" başlıklı bölümüne (d) fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

Kadastro işlemlerinin yenilenmesinden harç alınmaz.

MADDE 37.- 492 sayılı Kanuna ekli (6) sayılı tarifenin "II- Vize harçları" başlığı "II- Vize müracaat ve vize harçları" şeklinde, aynı bölümün (2) numaralı fıkrasından sonra gelen paragraf

hükümü, "Hangi ülke vatandaşlarından vize müracaat harcı, hangi ülke vatandaşlarından vize harcı alınması gerektiği ile harç tutarlarının tespitine mütekabiliyet esası göz önünde tutularak Dışişleri Bakanlığı yetkilidir." şeklinde, "III- Yabancılar verilecek ikamet tezkeresi ve Dışişleri Bakanlığı tasdik harçları" bölümünün (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1- İkamet tezkeresi:

1 aya kadar her gün için (5.000.000 TL.)

(Bu tutar ilk ay için tezkere başına 10 milyondan az 50 milyondan çok olamaz.)

1 aydan sonraki her ay için (30.000.000 TL.)

İlk aydan sonraki aylara ait harcın hesabında ay kesirleri tam ay olarak dikkate alınır.

MADDE 38. - 492 sayılı Kanuna ekli (7) sayılı tarifenin "II-Liman işlemleri" bölümünün (6) ve (7) numaralı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

6. Yeterlik Belgesi Harçları:

a) Uzakyol Kaptanı, Uzakyol Başmakiniist/Başmühendisi,
Uzakyol Birinci Zabiti, Uzakyol İkinci Mühendisi/Makinisti,
Uzakyol Vardiya Zabiti, Uzakyol Vardiya Mühendisi/Makinisti,
Liman Kılavuz Kaptanı, İstanbul Boğazı Kılavuz Kaptanı ve
Çanakkale Boğazı Kılavuz Kaptanı (31.100.000 TL.)

b) Kaptan, Başmakiniist ve Deniz Kılavuz Kaptanı (20.600.000 TL.)

c) Birinci Zabit, İkinci Makinist, Vardiya Zabiti, Telsiz Zabiti/
Operatörü, Makine Zabiti, Yat Kaptanı, Balıkadam,
1.Sınıf Dalgıç, 2.Sınıf Dalgıç, Balıkadam Gaz Karışım ve
Açık Deniz Balıkçı Gemisi Kaptanı (12.300.000 TL.)

d) Sınırlı Kaptan, Sınırlı Başmakiniist, Sınırlı Vardiya Zabiti,
Sınırlı Makine Zabiti, Amatör Denizci ve Balıkçı Gemisi Kaptanı (9.000.000 TL.)

7. - Türk Denizci Kütüğüne kayıt suretlerinden (Fotokopiler dahil),

Gemiadamı Cüzdanı, Gemiadamlarının Eğitim, Belgelendirme ve

Vardiya Standartları Hakkında Uluslararası Sözleşme Kapsamında

Verilen Eğitim Sertifikaları ve Kısa Mesafe Telsiz Belgeleri (5.900.000 TL.)

MADDE 39.- 492 sayılı Kanuna ekli (8) sayılı tarifenin "VI- Meslek erbabına verilecek tezkere, vesika ve ruhsatnamelerden alınacak harçlar" başlıklı bölümünün (15) numaralı fıkrasının (a) ve (b) bentleri ile (16) numaralı fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde yer alan tutarlar aşağıdaki şekilde yeniden belirlenmiş, (16) numaralı fıkrasının sonuna aşağıdaki (c) bendi eklenmiş, aynı tarifenin XI inci bölümünün başlığı "Finansal faaliyet harçları" olarak değiştirilmiş, bölümün (8) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve tarifenin sonuna aşağıdaki (10) numaralı fıkra eklenmiştir.

a) Avcı derneklerine dahil olanlardan (110.000.000 TL.)

b) Avcı derneklerine dahil olmayanlardan (120.000.000 TL.)

a) Resmi makamlar tarafından gerçek kişilere
verilecek silah taşıma müsaade vesikaları (Her yıl için) (250.000.000 TL.)

b) Bulundurma vesikaları (400.000.000 TL.)

c) Özel kanuna göre verilecek yivsiz
tüfek ruhsatnameleri (10.000.000 TL.)

8. a) Sigorta şirketleri kuruluş izin belgeleri (Her yıl için) (42.622.000.000 TL.)

b) Emeklilik şirketleri kuruluş izin belgeleri (Her yıl için) (30.000.000.000 TL.)

10. İstanbul Menkul Kıymetler Borsasında yapılan iş ve
işlemler nedeniyle alınan menkul kıymet kotasyon ve tescil
ücretleri, kurtaj ücretlerinden borsa yönetimine ödenecek borsa
payları ve Sermaye Piyasası Kurulu tarafından yapılan tescil
ve kayıtlar nedeniyle alınan ücretler üzerinden (% 50)

MADDE 40.- 492 sayılı Kanuna ekli (9) sayılı tarifenin "II-Sürücü belgesi harçları" bölümünün (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

a) A1, A2, B, F ve H sınıfı sürücü belgelerinden (100.000.000 TL.)

MADDE 41.- 26.5.1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Mükerrer Madde 44.- Belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde bulunan ve belediyelerin çevre temizlik hizmetlerinden yararlanan konut, iş yeri ve diğer şekillerde kullanılan binalar çevre temizlik vergisine tabidir.

Genel ve katma bütçeli idareler, il özel idareleri, belediyeler, köyler, bunların kuracakları birlikler, darülaceze ve benzeri kuruluşlar ve üniversiteler tarafından münhasıran hizmetlerinde kullanılan binalar, Kızılay Genel Merkezi ile şubeleri ve kampları, Kredi ve Yurtlar Kurumuna ait öğrenci yurtları ile umuma açık ibadet yerleri, karşılıklı olmak şartıyla elçilik ve konsolosluk hizmetlerinde kullanılanlarla elçilerin ikametine mahsus olan binalar, milletlerarası kuruluşlar ve bunların temsilcilikleri tarafından kullanılan binalar ile bunların müstemilatı vergiye tâbi değildir.

Verginin mükellefi, binaları kullananlardır. Mükellefiyet binanın kullanımı ile başlar.

Konutlara ait çevre temizlik vergisi, su tüketim miktarı esas alınmak suretiyle metreküp başına 100.000 TL. olarak hesaplanır.

İş yerleri ve diğer şekilde kullanılan binalara ait vergi, aşağıdaki tarifeye göre alınır.

Yıllık Vergi Tutarları (TL)

Bina Grupları	1. Derece	2. Derece	3. Derece	4. Derece	5. Derece
1. Grup	1.250.000.000	1.000.000.000	750.000.000	625.000.000	500.000.000
2. Grup	750.000.000	600.000.000	450.000.000	375.000.000	300.000.000
3. Grup	500.000.000	400.000.000	300.000.000	250.000.000	200.000.000
4. Grup	250.000.000	200.000.000	150.000.000	125.000.000	100.000.000
5. Grup	150.000.000	120.000.000	90.000.000	75.000.000	60.000.000
6. Grup	75.000.000	60.000.000	45.000.000	32.000.000	25.000.000
7. Grup	25.000.000	20.000.000	15.000.000	12.000.000	10.000.000

Belediyenin çevre temizlik hizmetlerinden yararlanan ancak, su ihtiyacını belediyece tesis edilmiş su şebekesi haricinden karşılayan konutlara ilişkin çevre temizlik vergisi, yukarıdaki tarifenin yedinci grubunun belediye meclisince belirlenecek derecesi üzerinden hesaplanır.

Su tüketim miktarı esas alınmak suretiyle hesaplanan çevre temizlik vergisi, su faturasında ayrıca gösterilmek suretiyle tahakkuk etmiş sayılır. Bu suretle tahakkuk eden vergi, su tüketim bedeli ile birlikte belediyelerce tahsil edilir. Su ve kanalizasyon hizmetleri ayrı bir kanunla düzenlenmiş bulunan büyük şehir belediye sınırları ve mücavir alanlardaki çevre temizlik vergisi ise 20.11.1981 tarihli ve 2560 sayılı Kanun hükümlerine göre kurulan su ve kanalizasyon idarelerince tahsil edilir.

İş yeri ve diğer şekillerde kullanılan binalara ait çevre temizlik vergisi, belediyelerce binaların tarifedeki derecelere intibak ettirilmesi üzerine her yılın Ocak ayında yıllık tutarı itibarıyla tahakkuk etmiş sayılır. Tahakkuk eden vergi, bir defaya mahsus olmak üzere, belediyelerin ilan mahallerinde bir ay süreyle topluca ilan edilir. İş yeri ve diğer şekilde kullanılan binalarla ilgili olarak tahakkuk eden bu vergi, her yıl, emlak vergisinin taksit sürelerinde ödenir.

Su ve kanalizasyon idareleri büyük şehir dahilindeki her ilçe veya ilk kademe belediyesinin belediye ve mücavir alan sınırları içinde bulunan konutlara ilişkin olarak tahsil ettiği çevre temizlik vergisi ile bu verginin süresinde ödenmemesi nedeniyle tahsil ettiği gecikme zammının yüzde seksenini tahsilatı takip eden ayın yirminci günü akşamına kadar bir bildirim ile ilgili belediyeye bildirerek aynı süre içinde öder. Tahsil edilen vergi ve gecikme zammının yüzde yirmisini ise münhasıran çöp imha tesislerinin kuruluş ve işletmelerinde kullanılmak üzere büyük şehir belediyesinin hesabına tahsilatı takip eden ayın yirminci günü akşamına kadar aktarır. Büyük şehir belediye sınırları içinde bulunan belediyelerin kendileri tarafından tahsil edilen çevre temizlik vergisinin yüzde yirmisi aynı esaslar çerçevesinde büyük şehir belediyelerine aktarılır.

Tahsil ettiği vergiyi veya gecikme zammını yukarıda belirtilen süre içinde ilgili belediyeye yatırmayan idarelerden, bu tutarlar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı tatbik edilerek tahsil edilir.

Bu maddenin dördüncü ve beşinci fıkralarında yer alan tutarlar, her yıl yeniden değerlendirme oranında artırılır. Bu tutarların belirlenmesinde, vergi tutarlarının yüzde beşini aşmayan kesirleri dikkate alınmaz.

Bakanlar Kurulu; beşinci fıkradaki tarifede yer alan bina gruplarını belirlemeye ve bu maddenin dördüncü ve beşinci fıkralarında yer alan tutarları yöreler, belediyelerin nüfusları ve bina grupları itibarıyla ayrı ayrı dörtte birine kadar indirmeye veya yarisına kadar artırmaya yetkilidir.

Belediye meclisleri, bulundukları mahallin sosyal ve ekonomik farklılıkları ile büyüklüklerini de dikkate alarak binaların hangi dereceye gireceğini tespit etmeye yetkilidir.

Maliye Bakanlığı, mükellefiyetle ilgili olarak bildirim verilmeye ve buna ilişkin usulleri belirlemeye, İçişleri Bakanlığının da görüşünü alarak bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

MADDE 42. - 2464 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 5 - 31.12.2005 tarihini geçmemek üzere, mükerrer 44 üncü maddede yer alan yetkiler kullanılıncaya kadar, iş yeri ve diğer şekilde kullanılan binalara ait çevre temizlik vergisinin tarh ve tahakkukunda, söz konusu maddenin bu Kanunla değişmeden önceki hükümlerine göre çıkarılmış bulunan Bakanlar Kurulu Kararı ile belediyelerce alınmış kararlar uygulanmaya devam olunur.

MADDE 43.- 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

A) 1. 13.4.1994 tarihli ve 3984 sayılı Kanun uyarınca Radyo Televizyon Üst Kurulu tarafından yayın kuruluşlarının reklam gelirlerinden alınan pay kadar ayrıca hesaplanacak tutarda eğitim katkı payı 31.12.2010 tarihine kadar, Radyo Televizyon Üst Kurulu payı ile birlikte ödenir. Radyo Televizyon Üst Kurulu tarafından tahsil edilen eğitim katkı payları ertesi ayın yirminci günü akşamına kadar beyan edilerek ödenir.

Eğitim katkı payının tarh, tahakkuk ve tahsilinde ilgili mevzuat hükümleri ile 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

2. a) 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (1) sayılı tablonun "IV-Makbuzlar ve diğer kâğıtlar" başlıklı bölümünün (2) numaralı fıkrasının (b), (c), (d) ve (e) bentleri uyarınca tahsil edilen damga vergisinin,

b) 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifenin "VI-Meslek erbabına verilecek tezkere, vesika ve ruhsatnamelerden alınacak harçlar" başlıklı bölümünün (15) numaralı fıkrasının (a) ve (b) bentleri, (16) numaralı fıkrasının (a), (b) ve (c) bentleri ile "Finansal faaliyet harçları" başlıklı XI inci bölümünün (10) numaralı fıkrası hükümlerine göre tahsil edilen harçların,

c) 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 40 ıncı maddesine göre tahsil edilen şans oyunları vergisinin,

% 25'i, 31.12.2010 tarihine kadar sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim hizmetlerinde kullanılmak üzere Milli Eğitim Bakanlığı payı olarak ayrılır.

Bu hükme göre ayrılan paylar, tahsil edildiği ayı izleyen ayın son günü akşamına kadar Milli Eğitim Bakanlığına ödenir.

MADDE 44. - 26.6.2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 2. - Yönetici şirketlerin bu Kanun uygulaması kapsamında elde ettikleri kazançlar ile bölgede faaliyet gösteren gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin, münhasıran bu bölgedeki yazılım ve AR-GE faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları 31.12.2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

Bölgede çalışan araştırmacı, yazılımcı ve AR-GE personelinin bu görevleri ile ilgili ücretleri 31.12.2013 tarihine kadar her türlü vergiden müstesnadır. Yönetici şirket, ücreti gelir vergisi istisnasından yararlanan kişilerin bölgede fiilen çalışıp çalışmadığını denetler. Bölgede fiilen çalışmayanlara istisna uygulandığının tespit edilmesi halinde, ziyaa uğratılan vergi ve buna ilişkin cezalardan yönetici şirket de ayrıca sorumludur.

MADDE 45.- 13.7.1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun İkinci Kısımının "PTT Hizmetleri Vergisi" başlıklı Üçüncü Bölümünün başlığı "Özel İletişim Vergisi ve Şans Oyunları Vergisi" olarak değiştirilmiş, bu Bölümde yer alan mülga 39 ve 40 ıncı maddeleri aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

Özel iletişim vergisi

Madde 39 - Her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından verilen (ön ödemeli kart satışları dahil) tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetleri % 25, radyo ve televizyon yayınlarının uydu platformu ve kablo ortamından iletilmesine ilişkin hizmet verenlerin bu hizmetleri %15 oranında özel iletişim vergisine tâbidir. Bakanlar Kurulu, %25 oranını % 10'a kadar indirmeye ve kanuni oranına kadar artırmaya, %15 oranını ise %5'e kadar indirmeye ve %25'e kadar artırmaya yetkilidir.

Cep telefonu aboneliğinin ilk tesisinde yirmi milyon lira ayrıca özel iletişim vergisi alınır. Bu tutar her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Bu şekilde hesaplanan tutarın yüzde beşini aşmayan kesiri dikkate alınmaz. Bakanlar Kurulu, bu şekilde tespit edilen tutarı % 50'si oranında artırmaya veya yarısına kadar indirmeye yetkilidir.

Verginin mükellefi cep telefonu işletmecileri ile radyo ve televizyon yayınlarının uydu ortamından iletilmesini sağlayan uydu platform işletmecileri ve kablo ile iletilmesini sağlayan kablo platform

işletmecileridir. Bu verginin matrahı, katma değer vergisi matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül eder. Bir aya ait özel iletişim vergisi, izleyen ayın onbeşinci günü mesai saati sonuna kadar beyan edilerek aynı süre içinde ödenir. Bu verginin beyan ve ödenmesine ilişkin olarak 47 ve 48 inci madde hükümleri uygulanmaz.

Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu hükümleri uygulanır. Her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından imtiyaz sözleşmeleri uyarınca Hazineye ödenecek payın hesaplanmasında özel iletişim vergisi dikkate alınmaz. Her ay tahakkuk edecek özel iletişim vergisi, cep telefonu abonelerine düzenlenecek faturalarda ayrıca gösterilir.

Bu vergi, katma değer vergisi matrahına dahil edilmez, gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında gider olarak kabul edilmez ve hiçbir vergiden mahsup edilmez. Tahsil edilen vergi üzerinden 2.2.1981 tarihli ve 2380 sayılı Kanun ile 27.6.1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanuna göre mahalli idarelere pay verilmez.

Bu vergiye ilişkin usul ve esaslar ile verilmesi gereken beyannamelerin şekil, muhteva ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Şans oyunları vergisi

Madde 40 - Aşağıda sayılan müşterek bahis ve şans oyunları, belirtilen tutar veya oranda şans oyunları vergisine tâbidir.

a) Spor-Toto, Skor-Toto, Süper-Toto, Spor-Loto, Gol 7 ve benzeri oyunlarda her bir kolon için 20.000 lira.

b) Şans Topu, On Numara ve benzeri oyunlarda her bir kolon için 40.000 lira, Sayısal-Loto oyununda her bir kolon için 80.000 lira.

c) At yarışlarında oynanan her bir bilet için 80.000 liradan az olmamak üzere bilet bedelinin % 10'u.

d) Her türlü diğer müşterek bahislerde katılma bedelinin % 10'u.

Bakanlar Kurulu bu tutarları on katına kadar artırmaya, sıfıra kadar indirmeye yetkilidir.

Verginin mükellefi bunları tertipleyen kişi ve kuruluşlardır.

Şans oyunları vergisi, kolon ve bilet bedeliyle birlikte ödenir. Müşterek bahis ve talih oyunlarını tertipleyenler tarafından bir ay içinde tahsil edilen şans oyunları vergisi, ertesi ayın yirminci günü akşamına kadar beyan edilerek ödenir. Bu verginin beyan ve ödenmesine ilişkin olarak 47 ve 48 inci madde hükümleri uygulanmaz.

Şans oyunları vergisi, gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında gider olarak kabul edilmez ve hiçbir vergiden mahsup edilmez. Tahsil edilen vergi üzerinden 2.2.1981 tarihli ve 2380 sayılı Kanun ile 27.6.1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanuna göre mahalli idarelere pay verilmez.

Bu vergiye ilişkin usul ve esaslar ile verilmesi gereken beyannamelerin şekil, muhteva ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 46.- 17.7.1964 tarihli ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 88. - 9.4.2003 tarihli ve 4842 sayılı Kanunun 32 nci maddesi ile 80 inci maddeye eklenen ikinci fıkranın yürürlüğe girdiği tarihe kadar katma değer vergisi iade alacağının prim borçlarına mahsubunu isteyen işverenler (mükellefler) hakkında, vergi dairesine süresinde başvurmuş olmaları kaydıyla, Katma Değer Vergisi mevzuatına göre yapılan mahsup talepleri yerine getirilinceye kadar geçen süre için gecikme zammı uygulanmaz. Uygulanmış olan gecikme zammı tutarları Kurumun bağlı olduğu Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde işverenlere nakden veya Kurumun alacaklarına mahsup suretiyle iade edilir.

MADDE 47. - 3.1.2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğünün Yeniden Yapılandırılması ile Tütün ve Tütün Mamullerinin Üretimine, İç ve Dış Alım ve Satımına, 4046 Sayılı Kanunda ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "entegre" ibaresi "tam ve yeni teknoloji ile" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 48.- 1) 213 sayılı Vergi Usul Kanununun;

a) Birinci Kitabının Altıncı Kısımının "Vergi Hatalarını Düzeltme" başlıklı üçüncü bölümünün başlığı "Vergi Hatalarını Düzeltme ve Reddiyat",

b) 231 inci maddesinin (5) numaralı bendinde yer alan "on gün" ibaresi "yedi gün",

c) 270 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Taşıt Alım Vergilerini" ibaresi "Özel Tüketim Vergilerini",

2) 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 106 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "500.000 liraya kadar (500.000 lira dahil)" ibaresi "5.000.000 liraya kadar (5.000.000 lira dahil)",

- 3) 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun;
- a) 41 inci maddesinin (1) ve (4) numaralı fıkralarında yer alan "yirmiüçüncü günü" ibaresi "yirminci günü",
- b) 46 ncı maddesinin (1) numaralı fıkrasında yer alan "beyanname verme süresi içinde" ibaresi "beyanname verecekleri ayın yirmialtıncı günü akşamına kadar",
- 4) 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun;
- a) 42 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "inşaat ve onarma işlerinde" ibaresi "inşaat (dekapaj işleri de inşaat işi sayılır) ve onarma işlerinde",
- b) 44 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "geçici kabulün yapıldığını gösteren tutanağın düzenlendiği tarih" ibaresi "geçici kabulün yapıldığını gösteren tutanağın idarece onaylandığı tarih",
- c) 92 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Mart ayı içinde" ve "Şubat ayı içinde" ibareleri, sırasıyla "Mart ayının onbeşinci günü akşamına kadar" ve "Şubat ayının onbeşinci günü akşamına kadar",
- d) 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendinin (b) alt bendinde yer alan "Vakıflar" ibaresi "Vakıflar (mazbut vakıflar hariç)",
- e) 98 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "ertesi ayın yirmiüçüncü günü akşamına kadar" ibaresi "ertesi ayın yirminci günü akşamına kadar", üçüncü fıkrasında yer alan "Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarının yirmiüçüncü günü akşamına kadar" ibaresi "Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarının yirminci günü akşamına kadar",
- f) 119 uncu maddesinde yer alan "beyanname verecekleri süre içinde" ibaresi "beyanname verecekleri ayın yirmialtıncı günü akşamına kadar",
- g) Mükerrer 120 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "geçici verginin beyan ve ödeme sürelerini üç aylık dönemi izleyen ikinci ayın onbeşinci günü akşamı olarak belirlemeye" ibaresi "geçici verginin beyan süresini üç aylık dönemi izleyen ikinci ayın onuncu, ödeme süresini ise onyedinci günü akşamı olarak belirlemeye", aynı maddenin üçüncü fıkrasında yer alan "dönemi izleyen ikinci ayın onbeşinci günü akşamına kadar bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve aynı süre içinde ödenir." ibaresi "dönemi izleyen ikinci ayın onuncu günü akşamına kadar bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve onyedinci günü akşamına kadar ödenir.",
- h) Geçici 55 inci maddesinde yer alan "1.1.1999 - 31.12.2003 tarihleri arasında" ibaresi "1.1.1999 - 31.12.2004 tarihleri arasında",
- j) Geçici 59 uncu maddesinde yer alan "31.12.2005 tarihine kadar" ve "26.7.2001-31.12.2003 tarihleri arasında" ibareleri sırasıyla "31.12.2006 tarihine kadar" ve "26.7.2001-31.12.2004 tarihleri arasında",
- 5) 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun;
- a) 21 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "dördüncü ay içinde" ibaresi "dördüncü ayın onbeşinci günü akşamına kadar",
- b) 24 üncü maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan "yirmiüçüncü günü akşamına kadar" ibaresi "yirminci günü akşamına kadar",
- c) 40 inci maddesinde yer alan "beyanname verme süresi içinde" ibaresi "beyannamenin verileceği ayın sonuna kadar",
- d) Geçici 28 inci maddesinin (a) fıkrasında yer alan "1.1.1999 - 31.12.2003 tarihleri arasında" ibaresi "1.1.1999 - 31.12.2004 tarihleri arasında",
- e) Geçici 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "31.12.2003 tarihine kadar" ibaresi "31.12.2004 tarihine kadar", (7) numaralı bendinde yer alan "Türkiye'de faaliyette bulunan özel finans kurumları hakkında da" ibaresi "Türkiye'de faaliyette bulunan özel finans kurumları ile tüzel kişiliğin sona ermesi şartı aranmaksızın yurt dışında kurulu bankaların Türkiye'deki şubeleri hakkında da",
- 6) 488 sayılı Kanunun;
- a) 18 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Anonim, kooperatif, eshamlı komandit" ibaresi "Anonim, eshamlı komandit",
- b) Ekli (2) sayılı tablosunun "IV. Ticari ve medeni işlerle ilgili kâğıtlar" başlıklı bölümünün (16) numaralı fıkrasında yer alan "şirketlerin sermaye artırımlarına" ibaresi "şirketlerin kuruluşlarına, sermaye artırımlarına ve süre uzatımlarına",
- 7) 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun;
- a) 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "Maliye ve Gümrük Bakanlığı" ibaresi "Maliye Bakanlığı", beşinci fıkrasında yer alan "yapıldığı yerin vergi dairesine" ibaresi "yapıldığı yerin vergi dairesine veya Maliye Bakanlığı tarafından motorlu taşıtlar vergisi tahsiline yetki verilen banka veya özel finans kurumu şubelerine", son fıkrasında yer alan " kayıt ve tescil" ibaresi "kayıt ve tescil veya satış nedeniyle malik",

- b) 10 uncu maddesinin son fıkrasında yer alan "100.000 liranın" ibaresi "1.000.000 liranın",
- c) 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "net ağırlığı" ibaresi "motor silindir hacmi",
- d) 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "istiap haddi" ibaresi "azami toplam ağırlığı",
- e) 13 üncü maddesinin (a) ve (b) bentlerinde yer alan "vukua gelen" ibaresi "meydana gelen", "vuku bulduğu" ibaresi "meydana geldiği",

Şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 49 - 1) 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin (b) bendi,

2) 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin (c) alt bendi,

3) 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun geçici 28 inci maddesinin (a) fıkrasının üçüncü alt bendi,

4) 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun mükerrer 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası, ekli (1) sayılı tablonun "I. Akitlerle ilgili kâğıtlar" başlıklı bölümünün (3) numaralı fıkrası ve ekli (2) sayılı tablonun "IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kâğıtlar" başlıklı bölümünün (18) numaralı fıkrası,

5) 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifenin "V-Satış ruhsatnameleri" başlıklı bölümünde yer alan (1) ve (2) numaralı fıkraları,

6) 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 47 nci maddesinin (d) fıkrası,

7) 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun 8 inci maddesinin üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları,

8) 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrası,

Yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1 - Radyo ve Televizyon Üst Kurulu, Rekabet Kurumu, İstanbul Menkul Kıymetler Borsası, Sermaye Piyasası Kurulu, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Telekomünikasyon Kurumu, Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu, Şeker Kurumu ile Kamu İhale Kurumunun elde ettikleri gelirlerinin (faiz, repo, pay, alım-satım farkı ve sair adlarla elde edilen her türlü gelir dahil) 31.12.2003 tarihine kadar birikmiş tutarları ile bu tarihten 31.12.2004 tarihine kadar birikecek tutarları üzerinden Maliye Bakanının teklifi ve Başbakanın onayı ile kurum ve kuruluşlar itibarıyla belirlenecek oranlara göre hesaplanacak kısmı, bütçenin (B) işaretli cetveline gelir kaydedilmek üzere Maliye Bakanı tarafından belirlenecek süre içinde Maliye Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğü'nün Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası nezdindeki hesabına yatırılır. Adı geçen kurum ve kuruluşların periyodik olarak kasalarında oluşan nakit fazlaları bunların görüşü alınmak suretiyle bu fıkra ile belirlenen esaslara göre kesilebilir.

Yukarıda belirtilen kurum ve kuruluşlar 31.12.2003 tarihine kadar birikmiş gelir tutarları ile kasa ve banka mevcutlarını 15.1.2004 tarihine kadar; her ayın gelir ve giderleriyle kasa ve banka mevcutlarını gösterir malî bilgileri ise izleyen ayın yedinci günü sonuna kadar Maliye Bakanlığına bildirir. Bu maddede belirtilen tutarların süresi içinde ödenmemesi halinde, ödenmeyen tutarlar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı da uygulanmak suretiyle takip ve tahsil edilir.

GEÇİCİ MADDE 2.- Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin aylık gayrisafi hasılatı üzerinden alınmakta olan %15'lik payın hesabında, radyo ve televizyon yayınlarının uydu platformu ve kablo ortamından iletilmesine ilişkin hizmetlerden elde edilen gelirler dikkate alınmaz.

MADDE 50 - Bu Kanunun;

a) 1 ve 5 inci maddeleri 31.12.2003 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 3, 4, 6, 7, 10, 18, 19, 20, 30, 31, 46, 47, 50 ve 51 inci maddeleri, 8 inci maddesi ile Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasına eklenen (ı) ve (n) bentleri, 11 inci maddesiyle aynı Kanuna eklenen geçici 20 nci maddenin (2), (3) ve (4) numaralı fıkraları ve 49 uncu maddenin (1) numaralı fıkrası yayımı tarihinde,

c) 24 üncü maddesi ile değiştirilen Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 6 ncı maddesinde yer alan (II) sayılı tarifenin (4) numaralı bendi ile 48 inci maddesinin (7) numaralı fıkrasının (d) bendi 1.1.2005 tarihinde,

d) Diğer hükümleri 1.1.2004 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

Yürürlüğe girer.

MADDE 51.- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.